

Noget Nærmere om den amerikanske Meiemaskine.

(Af et Brev, dat. Philadelphia d. 10de Marts 1851, fra den danske Generalconsul i Nordamerika, Geheime-Legationsraad
Steen Bille til Landhuusholdnings-Selskabets Præsident
Geheimeraad Collin.)

Efter Modtagelsen af Deres Excellences Skrivelse (angaaende Meiemaskinen) gjorde jeg Forespørgsel i de almindelige Udsalgsteder her i Philadelphia for Agerdyrknings-Medskaber, men fandt at man slet ikke kjendte en saadan Afmeiningens-Maskine som den omskrevne, og kunde derfor ikkeheller give mig nogen Dplysning om dens Brug og Anvendelse paa noget dem bekjendt Sted. Det samme var Tilfældet med de Landmænd, som jeg i mit Bekjendskab her traf paa.

Min Forventning om Dplysning var under disse Omstændigheder indskrænket til Patent-Comptoiret i Washington, som jeg først flere Maaneder efter havde Leilighed til at besøge under mit Ophold der for en kort Tid, og jeg fik ogsaa paa den Maade Modeller at see af Meiningens-Maskiner, og det ikke een alene, men vel en halv Snees, hvorpaa Patenter vare udtagne, men ingen af dem forekom mig at være meget lovende i deres Construction. Ideen i dem alle var den samme, nemlig: en Række af Tænder, om jeg saa maa kalde det, i Forgrunden, der deelte Straaet til Afmeining, omtrent saaledes med en Række af Smaaknive, befæstede paa et horizontalt Jernbaand,

der ved Hjælp af en Krumtap forbundet ved Hjulværk med Bognens store Hjul, blev holdt i hurtig Bevægelse sådels til Straaets Afmeining imod de udstaaende Tænder, omtrent saaledes og forbundet med Tænderne, igjennem hvis Midte de passere om-

trent saaledes . Bedkommende i Comp-

toiret kunde imidlertid ikke give mig nogen fyldestgørende Oplysning om deres heldige Afbenyttelse i det practiske Agerbrug; de fandt Mangler og Fuldkommenheder ved dem alle, men troede ved at samle det bedste fra enhver at kunne give mig en antagelig Model, hvorpaa jeg imidlertid ikke vilde indlade mig.

Da Hr. Lütken*) i sin Skrivelse til Hr. Etatsraad Neergaard ikke heller havde opgivet Opfinderens Navn, var jeg i Uvisshed om, hvilken af alle disse Modeller det egentligen var, som han havde anbefalet. Denne Mangel afhjælp han imidlertid selv ved en saadan Underretning til mig, hvorefter Maskinen bar Navn af „M'Cormicks patent Virginia Reaper“ og forfærdiges af M'Cormick & Ogden i Chicago, Illinois, og ved under et senere Ophold i Washington paa nye at gjennemgaae Patenterne, fandt jeg Specificationen dertil at være dateret Steels Tavern i Virginia og Patentet Nr. 5335 at være dateret 23 Octbr. 1847**).

*) En dansk Mand, som er bosat i Wisconsin i Nordamerika og hvis ovennævnte Brev havde fremkaldt Opsæt om at erholde her til Danmark en Meiemaskine derfra.

**) Denne Maskine er formodentlig den samme som er kommen til Wien og omtalt i nærværende Tidsskrifts 12te B. 4 S.

Blandt de andre laae jeg særdeles Mærke til et dateret 27de Novbr. 1849 for Eliakim R. Forbush af Buffalo, New York, for en Forbedring i Knivene, saaledes

des og et andet Nr. 14 dateret 1848 for

Frances Pease for Forbedring i Krumtappens Bevægelse, men ingen af dem behagede mig. Jeg har dertil bivaanet flere Agerdyrknings-Udstillinger, men uden ved saadanne Leiligheder at see eller faae nogen Oplysning om den omstrevne Maskine, med Undtagelse af en ved Udstillingen ved the rising sun tavern, nogle Mile fra Philadelphia i afvigte Octbr. Maaned. Der saae jeg nemlig en „Moving and Reaping Machine“, forfærdiget af en Mr. Hussey, men sendt til Udstillingen af Professor Wilkinson af Mount Airy Agerdyrknings-Institut i Germantown, hvorfor han er Forstander. Den behagede mig i flere Henseender, fornemmeligen med Hensyn til Hjulværket for Krumtappens Bevægelse, og jeg troede da at have fundet en ansvarlig Person, med hvem jeg kunde discutere Sagen om Maskinens Brugbarhed for Agerbruget; jeg besøgte derfor Professoren i hans Institut med dette Diemed, men han var oprigtig nok til at sige mig, at det Slags Maskiner var endnu en ganske ny Ting, som ogsaa af Patenternes Datoer behageligen vil sees, og saavidt ham bekjendt endnu ikke antaget i Brug. Den, som jeg havde seet ved Udstillingen, var blevet ham sendt fra Opfinderen, med Anmodning om at prøve den, og derefter at opgive ham hvad Forandrin-

ger eller Forbedringer derved, han maatte finde hensigtsmæssige for at kunne anbefale samme til Afbenyttelse for Landbruget, tilbydende ham at beholde Exemplaret for sin Uleilighed. Efter hans Skjon var den bedre end nogen anden han endnu havde seet, men efterlod alligevel en heel Deel at ønske. Han havde i Høstens Tid i afsigte Sommer prøvet den paa sin Farm, men da Udstrækningen af samme var for lille, havde han taget den til en større Farm, men just som man havde sat Maskinen i Gang, stødte den an imod en Træstub, der var skjult af Sæden, hvorved Knivrækken blev bøiet og paa den Maade gjort ubrugelig. Han maatte saaledes indtil næste Høst opsætte videre Forsøg dermed, som det imidlertid var hans faste Beslutning at ville anstille med al muelig Omhue, og dertil at anbefale hvad Forbedringer Erfaringen maatte udpege for ham som hensigtsmæssige. Han anbefalede mig desaaarsag, ikke at gjøre noget Indkjøb af en saadan Maskine førend efter den Tid, og lovede mig da at give mig al den Dplysning om Nyttten og Brugen deraf, som jeg kunde ønske mig, og skulde jeg ikke til den Tid være her i Landet, vilde han med Fornoielse paatage sig at anskaffe en saadan Maskine for mig, hvormed jeg og mine Benner i Danmark kunde være tjente. Den store Vanskelighed ligger i Knivenes Bevægelse og Slibning, og Forekommelse af Brydning, med Vættelse i Reparationer naar Uheld dermed maatte møde.

Saaledes staae Tingene nu. Det var unægteli-

gen en let Sag for mig, at tilskrive Hr. Rütten og bede ham foranstalte den ommeldte Maskine forfærdiget og indpakkert af dHr. M'Cormick & Ogden i Chicago i Staten Illinois, som af ham anbefalet og nedsendt til New York for derfra videre at befordres med Skibsleilighed til Hamborg. Men det forekom mig fra Begyndelsen af at være en unødvendig Forøgelse i Udgifter at forskrive en saadan Maskine saa langt borte fra som Chicago, — under den Formening, at dersom Maskinen var en Forsendelse værd, maatte den være optaget af Landbruget langt nærmere, hvilket imidlertid ikke har viist sig at være Tilfældet. Jeg er derfor bange for at man har været altfor hurtig i sin Anbefaling, og dømt efter et enkelt Forsøg alene, anstillet af interesserede Personer, maaskee Patenthaveren selv. I alt Fald skulde jeg troe, at det vilde være bedst at oppebie Hr. Professor Wilkinsons Dom, og derefter, om ønskeligt, at faae en saadan Maskine, som han maatte anbefale, sendt fra Philadelphia til Charlestown for derfra at affibes med et dansk Skib til Kjøbenhavn, hvoraf der ordentligviis ere flere bestjæftigede i Riishandelen.
